

Kod modułu	M_WE_SEM8 PW 1F/2F ANTYB
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Praktyczne aspekty racjonalnej antybiotykoterapii u zwierząt Practical aspects of rational antimicrobial therapy in animals
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,73/0,27)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Aneta Nowakiewicz dr hab. prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Zakład Mikrobiologii Weterynaryjnej
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studenta z zasadami racjonalnej antybiotykoterapii stosowanej u różnych gatunków zwierząt oraz metodyką oznaczania i interpretacji lekowrażliwości drobnoustrojów
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Ćwiczenia audytoryjne obejmują prezentację wiedzy z następującego zakresu: Uwarunkowania prawne, standardy i przewodniki służące do właściwego zastosowania dostępnych metod oznaczania lekowrażliwości, odpowiedniego doboru kryteriów interpretacji i prawidłowego zastosowania antybiotykoterapii. Moduł ma również na celu zapoznanie studenta z zasadami doboru leków przeciwbakteryjnych przy konstruowaniu antybiogramów w zależności od gatunku /grupy zwierząt, dostępnością, drogą podania, efektami ubocznymi i dostępnością substancji, a także uwarunkowaniami związanymi ze specyfiką gatunkową drobnoustroju. Zostaną również przedstawione najczęstsze typy lekooporności i wielolekooporności w aspekcie zagrożeń dla zdrowia zwierząt i człowieka.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Antimicrobial therapy in veterinary medicine, pod red Giguere S., Precsott JF, Dowling P. Willey Blackwell
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: dyskusja, wykład, samodzielny projekt procedury diagnostycznej

Kod modułu	M_WE_SEM8 PW 1F/2F CHBEZ WOD
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby bezkręgowców wodnych Aquatic invertebrate diseases
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,7/0,3)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Leszek Guz prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Zakład Chorób Ryb i Biologii

Cel modułu	Zapoznanie studentów z biologią, hodowlą, chorobami i leczeniem wodnych zwierząt bezkręgowych tj. gąbki, jamochłony, koralowce, krewetki, raki, mięczaki, szkarłupnie, osłonice i beczaszki. Zapoznanie z przepisami dotyczącymi zwierząt akwakultury.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Przepisy prawne dotyczące zwierząt akwakultury. Biologia, hodowla, choroby i leczenie wodnych zwierząt bezkręgowych tj. gąbki, jamochłony, koralowce, krewetki, raki, mięczaki, szkarłupnie, osłonice i beczaszki.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura podstawowa: Journal of Invertebrate Pathology
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: dyskusja, wykłady, doświadczenia, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie projektu, pokaz.

Kod modułu	M_WE_SEM8 PW 1F/2F CHZLAB
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Choroby zwierząt laboratoryjnych Diseases of Laboratory Animals
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,64/0,36)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr hab. Joanna Wessely-Szponder
Jednostka oferująca moduł	Zakład Patofizjologii Katedra Przedklinicznych Nauk Weterynaryjnych Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Cel modułu	Zapoznanie studentów z aktualnymi zasadami prowadzenia doświadczeń na zwierzętach laboratoryjnych, organizacją wivarium, nadzorem nad przeprowadzaniem doświadczeń, specyficznym wykorzystaniem gryzoni i królików w testach biomedycznych, zasadami żywienia i postępowaniem z poszczególnymi gatunkami, rozpoznaniem, leczeniem i zapobieganiem chorobom u zwierząt laboratoryjnych i rozprzestrzenianiu zoonoz.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Akty prawne obowiązujące w zakresie ochrony zwierząt i użytkowania zwierząt laboratoryjnych. Wymagania dotyczące warunków środowiskowych w pomieszczeniach dla utrzymywania zwierząt wykorzystywanych dla celów naukowych lub edukacyjnych. Zasady oznaczania stanu zdrowotnego. Podstawowe parametry fizjologiczne i specyficzność gatunkowa podatności na choroby. Wymagania żywieniowe dla poszczególnych gatunków, podstawowe parametry dotyczące rozrodu, Modyfikacje genetyczne u zwierząt laboratoryjnych. Plan badania klinicznego. Zasady chwytania i unieruchamiania zwierząt. Stosowanie leków u zwierząt laboratoryjnych. Techniki pobierania i oceny materiału biologicznego od zwierząt. Rodzaje znieczuleń, możliwości zastosowania, ryzyko związane z narkozą u poszczególnych gatunków. Fizyczne i chemiczne metody eutanazji. Choroby wirusowe, bakteryjne, pasożytnicze, nowotworowe oraz metaboliczne u poszczególnych gatunków zwierząt laboratoryjnych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Lektury obowiązkowe:

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szarek J., Szweda M., Strzyżewska E.: Zwierzęta laboratoryjne –użytkowanie i patologia. Wydawnictwo UWM Olsztyn 2013 2. Katkiewicz M., Zwierzęta laboratoryjne : choroby i użytkowanie, Wydawnictwo SGGW-AR, 1989. <p>Lektury uzupełniające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Quesenberry K i Carpenter J. W. Ferrets, rabbits and rodents Clinical Medicine and Surgery 3rd Edition, Saunders, 2011 2. Clinical laboratory animal medicine : an introduction / Karen Hrapkiewicz, Lesley Colby, Patricia Denison, 4th ed. John Wiley & Sons, cop. 2013. 3. Ustawa z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub dydaktycznych;
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia praktyczne, demonstracje, prezentacje multimedialne.

Kod modułu	M_WE_SEM8 PW 1F/2F MYKOL
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Mykologia weterynaryjna Veterinary mycology
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,73/0,27)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Aneta Nowakiewicz dr hab. prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Zakład Mikrobiologii Weterynaryjnej Zakład Diagnostyki Klinicznej i Dermatologii Weterynaryjnej Katedra i Klinika Rozrodu Zwierząt
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studenta z praktycznymi aspektami weterynaryjnej diagnostyki mykologicznej zarówno klinicznej jak i laboratoryjnej, a także rodzajem, przebiegiem i terapią jednostek chorobowych u zwierząt wywoływanych przez dermatofity, grzyby strzępkowe i grzyby drożdżopodobne
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Najczęstsze typy jednostek chorobowych wywoływanych przez grzyby: Dermatofitozy zwierząt towarzyszących (psy, koty, gryzonie): czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna, laboratoryjna i leczenie Dermatofitozy zwierząt gospodarskich i koni czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna, laboratoryjna i leczenie Zakażenia grzybami z rodzaju <i>Malassezia</i> (<i>dermatitis</i> , <i>otitis externa</i> , <i>pododermatitis</i>) Kandydozy u zwierząt: czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna, laboratoryjna i leczenie Kryptokokoza kotów: czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna, laboratoryjna i leczenie Aspergillozy zwierząt: czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna, laboratoryjna i leczenie <i>Mastitis mycotica</i> : czynniki etiologiczne, diagnostyka kliniczna i laboratoryjna, leczenie

	Grzybice zwierząt powodowane przez grzyby dimorficzne (histoplazmoza, blastomikoza, kokcidioidiomikoza, trichosporonoza)
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1.Kurnatowska A., Kurnatowski P. Mykologia medyczna, wyd. Edra Urban and Partner, 2018 2.Krzyściak P., Skóra M., Macura A.B.: Atlas grzybów chorobotwórczych człowieka. MedPharm Polska, 2011 3.Dworecka-Kaszak: Mikologia weterynaryjna, wyd. SGGW 2008 4.Scott D.W. Farm animal dermatology. Color atlas. Second ed. Wiley Blackwell. 2018 5.Scott D.W, Miller W.H., Griffin C.E.. Muller and Kirk's small animal dermatology. 6 th ed. WB Saunders Comp. 2011
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: dyskusja, wykład, samodzielne badanie kliniczne i laboratoryjne

Kod modułu	M_WE_SEM8 PW 1F/2F MSSAKI
Kierunek lub kierunki studiów	Weterynaria
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Małe ssaki – patologia i terapia Small mammals - pathology and therapy
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia jednolite magisterskie
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,7/0,3)
Tytuł / stopień, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr n. wet. Jerzy Ziętek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Epizootologii i Klinika Chorób Zakaźnych, Wydział medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i ogólnymi procedurami weterynaryjnymi dotyczącymi patologii i terapii małych ssaków utrzymywanych jako zwierzęta towarzyszące, jak również przekazanie informacji dotyczących fizjologii, hodowli i behawioru tych zwierząt. Poznanie diagnostyki, patologii i terapii drobnych ssaków w oparciu o możliwości, jakie stwarza dostęp do Oddziału Drobnych Ssaków, specjalistycznego gabinetu działającego przy Klinice Chorób Zakaźnych. Poznanie podstaw opieki weterynaryjnej nad drobnymi ssakami nieudomowionymi: myszowatymi, jeżami europejskimi, wiewiórkami rudymi, nietoperzami, łasicowatymi i zającami.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Zagadnienia dotyczące: biologii, hodowli, behawioru i sposobów zapewnienia dobrostanu małym ssakom utrzymywanym jako zwierzęta towarzyszące; podstawowych jednostek klinicznych występujących u wyżej wymienionych zwierząt i algorytmów postępowania; sposobów podawania i dawkowania leków bezpiecznych do stosowania u małych ssaków; Podstaw opieki nad małymi ssakami nieudomowionymi.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Karl Gabrisch i Peernel Zwart Praktyka kliniczna zwierzęta egzotyczne. Ssaki, ptaki i zwierzęta zmiennoceplne. Wydawca Galaktyka, 2009 2. C.G Richardson V.C.G Richardson Choroby świnek morskich. SIMA Wydawnictwo, 2007 3. Szarek J., Szweda M., Strzyżewska E. Zwierzęta laboratoryjne Patologia i użytkowanie. Wyd. Uniwersytetu Warm.-Mazur. 2010 4. Winnicka A. Wartości referencyjne podstawowych badań laboratoryjnych w weterynarii. Wydawnictwo SGGW 2012

	<p>5. Molly Varga. Textbook of Rabbit. Edinburgh, 2014</p> <p>6. James W Carpenter Exotic Animal Formulary. Elsevier Ltd. Oxford , Elsevier Ltd. Oxford, 2017</p> <p>7. Karla A. Stevens, Ronald P. Wilson, Mark A. Suckow The Laboratory Rabbit, Guinea Pig, Hamster, and Other Rodents. Academic Press, 2011</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	pokaz, dyskusja, konsultacje w formie stażu klinicznego